

APRIL 1976?

4. mai

Medlemsblad for Norges Kommunistiske Studentforbund

LEDER:

OPPROP TIL ALLE MEDLEMMER:

kamp mot hovedfienden i 1.mai-mobiliseringa: panserpadda hs

Hvem er vår farligste fiende i kampen for et stort og slagkraftig klassekamptog 1.mai? Er det de åpent reaksjonæres hets og forfølgelse? Nei, denne hetsen forteller oss bare at vi er på rett vei. Er det revisjonistenes kraftfulle mobilisering til klasse-samarbeidstoget? Nei, revisjonistenes innsats i 1.mai-arbeidet har stort sett stått i å skjelle ut arbeiderklassen for sløvhets, reformisme og "veik sjølforståing".

Nei, den farligste fienden er ei motbydelig panserpadda som heter høyresekterismen. Dens høyeste ønske er å ligge urørlig i gjørma -den hater all aktivitet og alt liv. Hvis den blir tvunget til å røre på seg, sleper den seg fram på buken mens den utstøter kvekkende lyder og utsondrer et seigt slim som alt blir sittende fast i. Videre er den utstyrt med et tjukt panser som alle angrep preller av på.

Panserpadda HS slåss innbitt og med alle midler for total stillstand i arbeidet, for å holde kommunistene borte fra massene og for at 1.mai skal bli en fiasko for klassekamplinja. Den er overalt -og sjøl de beste kameratene blir sittende fast i slimet etter den. Her skal vi gi noen eksempler på hvordan panserpadda HS pleier å opptre slik at kameratene kan kjenne igjen lusa på gangen og slå til:

- Panserpadda HS er hardt imot at noen skal få greie på at FFF eksisterer. Derfor saboterer den all ekstern markering,

f.eks. stands. Hovedtaktikken er å ignorere alle vedtak om stands. Bi-taktikken er å lage stands'ene så kjedelige å anonyme som mulig. Panserpadda HS er livredd for massene og må ha et godt og bredt bord mellom massene og seg (helst ville den ha hatt piggrådgjerde foran stand'en). Noen kamerater så seg lei på denne barrikaden mot massene og snekret sammen en skråstand som aktivistene kunne stå ved siden av og agitere, selge plattformer og merker. Raskt tok panserpadda HS også denne fine standen og flyttet den bak bordet, i like trygg avstand fra massene som før!.

- Panserpadda HS er like dvask og ubevegelig som SV mener at arbeiderklassen er (apolitisk, sløv, reformistisk, veik sjølforståing). Derfor er panserpadda helt for revisjonistenes 1.mai-politikk, og den slåss innbitt mot alle forsøk på å angripe denne politikken. Da noen kamerater på et institutt foreslo lokalt konfrontasjonsmøte med SV, svarte panserpadda HS: "Nei, det går ikke, vi kan ikke gå over hodet på fronten". (Ved en forglemmelse var ikke ideen om konfrontasjonsmøte blitt lansert på FFF's kontaktmøte). På et annet institutt svarte panserpadda HS: "Nei, konfrontasjonsmøter skaper bare splittelse". Kameratene bør merke seg at panserpadda HS aldri direkte propaganderer for Samorgtoget. Men den vet at Samorg-politikken vil bli knust i åpen konfrontasjon. Derfor prøver den med alle midler å hindre slike konfrontasjoner.

- Panserpadda HS er imot at det opprettes 1.mai-komiteer i det hele tatt. Dersom den ikke klarer å hindre det fullstendig -går den inn for så få komiteer som mulig -og så snevre komiteer som mulig. Der det er mange kamerater sier panserpadda: "Det nytter ikke å få med massene, de vil ikke komme på sånne store komitemøter". Der det finnes få kamerater, sier panserpadda: "Det nytter ikke å få igang arbeid her for vi er bare 1 (eller 2 eller 3)". Hvis panserpadda blir tvunget til å gå med på at en stor komite skal dele seg i flere mobiliseringsgrupper, sørger den nøye for at ingen flere folk blir trukket med i arbeidet.

- Panserpadda HS er hardt imot at det skal legges noen plan for massemobiliseringa til 1.mai. Når panserpadda blir spurt om planene for 1.mai -sier den: "Vi har planlagt 4 møter". Når den blir spurt om plan for mobiliseringa, om kvantitative målsetninger, svarer panserpadda HS: "Vi har ennå ikke kommet så langt hos oss". Ei uke etter svarer panserpadda på samme spørsmål: "Vi har enda ikke kommet så langt hos oss". Det samme svarer den 3, 4 og 5 uker etter.

- Når panserpadda HS får forslag om å diskutere 1.mai med de folka som sto på faste streikestøttelister for Jøtul, sier den: "På mi liste sto det flere reaksjonære SV'ere som hater FFF". Når panserpadda blir spurt om alle de 200 som sto på instituttets streikestøtteliste er reaksjonære SV'ere, smekker de panser kjeven igjen og nekter å diskutere. Panserpadda HS kjenner dessuten mange som gikk i FFF's tog ifjor, men som er m-l-hatere -i år. Kameratene bør merke seg at panserpadda HS alltid snakker om alle de som ikke kan fåes med i FFF-toget.

- Panserpadda HS trenerer alle framsteg i 1.mai-arbeidet. Når det blir foreslått å opprette mobiliseringsgrupper overalt, sier panserpadda: "Det er viktig at dette -diskuteres grundig i partiet, NKS og fronten. Vi tar det opp på møte om 14 dager". Så diskuterer panserpadda organisasjonsformer i 3 uker og klarer effektivt å hindre det som var hensikten med omorganiseringa: Rask massemobilisering.

- Panserpadda HS vil ikke at det skal mobiliseres til 1.mai i det hele tatt. Men det tør den ikke si åpent. I stedet går den mot alle konkrete mobiliseringstiltak. Særlig -innbitt kjemper den mot navnelister i mobiliseringa. Når slike lister kommer på tale, borer panserpadda buken ned i gjørma og -kvekker som aldri før: "Metoden er så administrativ", "massene forstår ikke hvorfor vi bruker slike lister " osv. osv. Men panserpadda forstår utmerket godt hvorfor vi bruker navnelister: Den forstår at en slik metode fører til at panserpaddas egen sabotasje og undergraving kommer for en dag. Når kameratene ser at panserpadda ikke har et eneste navn på lista, skjønner de at panserpaddas mål er: Ingen masser i FFF's tog.

Panserpadda HS er en ytterst farlig skade-gjører. Den finnes i oss alle. Blir den ikke oppsport, avslørt og bekjempt, betyr det nederlag for klassekampinja 1.mai. Alle kameratene må øyeblikkelig kaste seg ut klappjakten på panserpadda. Det panserpadda frykter aller mest, er mange navn på mobiliseringslistene.

FULL INNSATS MED MOBILISERINGS-LISTENE - KAMP MOT PANSERPADDA HØYRESEKTERISMEN !

1. MAI-MOBILISERINGA I KVINNEFRONTEN

Umulig og politisk feilaktig å lage egne
1. mai mobiliseringsgrupper i KF?

Vi har hørt det, ikke minst fra NKSere. Men er det umulig? Nei, tvertimot. Vi delte KF-gruppa vår inn i 4 mobiliseringsgrupper, 3-4 jenter i hver gruppe. Alle skulle trekke med seg ei ny jente hver(minst), Mobiliseringsgruppa møtes i matpauser i kantina og diskuterer med de nye jentene. Vi visste at at en del jenter lurte på hvorfor KF støtter Frap og Eta og ikke andre "anti-fascistiske" organisasjoner i Spania. Dessuten, hva er egentlig KFs linje på Sovjet. Vi forberedte oss derfor grundig på disse sakene i KFgruppa. Det viste seg å være ei fin måte å organisere massearbeid på: Vi blei istand til å nå fram til nye jenter, slapp å ta diskusjoner aleine - og ikke minst - vi fikk oppsummert erfaringene underveis og forberedt oss på spesielle saker.

Da 1. mai opplegget blei diskutert, var ikke alle like begeistra... "skal vi måtte sloss om massene nå da? Vi har jo vansker nok med å få fylt FFFkomiteene med uavhengige. KF kommer og tar disse massene."

Men, kamerater, er det nå slik at det finnes toppen et ti-tall progressive på instituttet eller skolen, eller er det hundrevis av dem? Hvis vi alle var sikre på det siste, ville vi stille spørsmålet: Hvilke metoder i mobiliseringsarbeidet er riktige for å nå fram til til alle de progressive jentene? Løser vi deres motsigelser når vi arrangerer møte etter møte på politikken for 1. mai?

Jeg har alvorlig mistanker om at en del steder hører kommunistene i fronten til de mest baktunge når det gjelder å komme ut til massene med politikken. Et konkret eksempel: Et sted jobber veldig mange NKSere i kvinnefrontgruppa, og det er få uorganiserte med. Våre jenter var imot å danne mobiliseringsgrupper, fordi

de heller ville bruke tida på diskusjoner om krisa osv? En kan da stille spørsmålet: Hvem er det egentlig vi skal mobilisere - oss sjøl??

ER DET POLITISK FEILAKTIG-KVINNESEKTERISK - MED KF MOBILISERINGSGRUPPER?

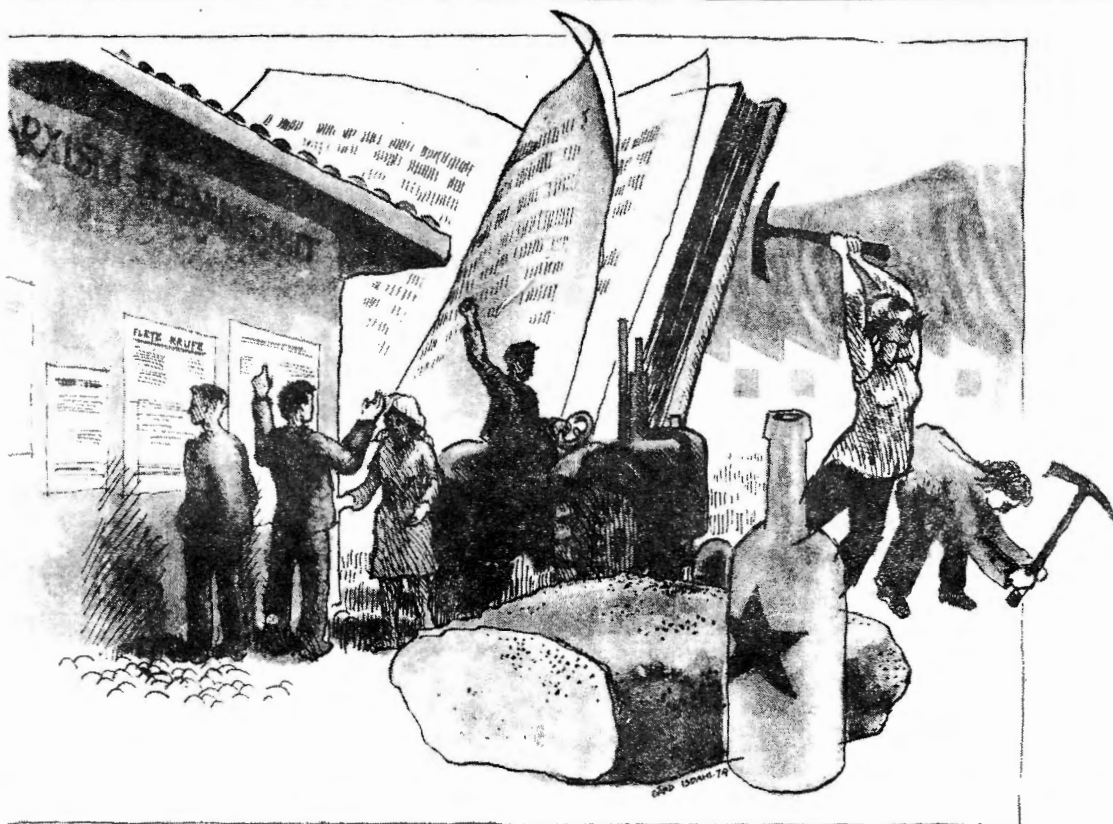
Hvis vi er enige om at det er riktig og nødvendig med en særegen kvinneorganisering, virker det litt rart av enkelte å hevde at det 1. mai er gærnt at KF mobiliserer jenter, gærnt å mobilisere spesielt til kvinneseksjonen. Hvorfor har vi egentlig en kvinneseksjon, for syns skyld? Eller for å mobilisere jenter som er som f. eks. er forbanna for at de ikke har noen dag-tjems plass til unga sine, men som kanskje ikke helt står inne for støtte til Frap og Eta. Sjølsagt skal vi ha med sånne jenter i toget, i kvinneseksjonen. FFF-toget er alle progressives tog, ikke et partitog!

Når dette er sagt, så er det klart at mobiliseringsgruppene kan åpne for kvinnesekterisme. Hvis en f. eks. unnlater å diskutere andre deler av FFFs grunnlag med folk, kutter ut å ta opp imperialismen osv. KF legger stor vekt på å diskutere hele FFFs grunnlag med nye jenter, og særlig legge vekt på å diskutere parola om supermaktene grundig. Slik må vi bruke 1. mai arbeidet til å ta opp kampen mot ei sekterisk linje som vil skille kvinnekampen fra klassekampen.

VI HAR KORT TID IGJEN- SITT IKKE OG TVÆR UT DISKUSJONEN "FOR ELLER IMOT MOBILISERINGSGRUPPER".

KAST DERE UT I MOBILISERINGA: ALLE KFere - MOBILISER MINST EI JENTE HVER TIL TOGET:

Marte, KFaktivist på universitetet i Oslo.

direktiv til studie- sirkellederne:

1:

ØK REKRUTTERINGA FRA SIRKLENE

Vi ligger dårlig an i rekrutteringa. Istedetfor å bli flere er det mye som tyder på at vi til høsten blir færre. Ganske mange avslutter studiet denne våren. En del steder blir det få eller ingen igjen til høsten.

Dette er et alvorlig problem. Klassekampen krever at vi blir flere og ikke færre. Oppgavene vokser raskere enn NKS. Det er flere viktige felter av klassekampen som vi idag har problemer med å dekke. De fleste lag har problemer av typen: Vi skulle så gjerne ha danna en 3. verden-komite eller en kvinnefront, men vi er beklagligvis for få. Vi burde ha utgitt en lokalavis, men... osv.

Det finnes bare en måte å løse disse problemene på - og det er å bli flere. Det er flere grunner til den svake rekrutteringa.

Blant annet at vi ikke måler rekrutteringa i forhold til de krav den eksterne kampen både dette og de par neste semestrene setter.

Dessuten at rekrutteringa fra sirkelene er for liten. Det er idag store forskjeller mellom sirkelene. Noen gir meget høy rekrutteringsprosent, mens andre gir lav. Det siste gjelder beklagligvis de fleste. Dette betyr ikke at sirkelene er uviktige i rekrutteringa. Derimot betyr det at mange sirkler drives på en feilaktig måte. En gjennomsnittssirkel av denne typen drives sannsynligvis på følgende måte:

- Temaene forberedes grundig. Det er bra. En del steder har sirkellederne felles forberedelse.
- Spørsmål om medlemsskap tas opp på første og siste møte. Vi sier ifra på første møte i sirkelen at vi driver sirkel for å rekruttere. Neste gang dette spørsmålet tas opp er på siste møte. Dette holder ikke!

FOR Å LØSE MOTSIGELSER MÅ VI KJENNE DEM.

For det første må hver sirkeldeltakers motsigelser til temaet forberedes spesielt. Det er ikke nok å gjøre allmene forberedelser til temaet. Vi må før sirkelmøtene ha en mening om hver deltakers nivå i forhold til det som skal tas opp og hva hver enkelt trenger å få utdypet for å gripe politikken.

For det andre må den enkeltes motsigelser på medlemsskap tas opp og løses. Ganske mange har nemlig spesielle motsigelser til dette. De referer seg vanligvis til kravet om arbeidsinnsats og disiplin. Eller det kan være ønske om å gå ut hele sirkelen før en blir med.

Allerede på det første sirkelmøtet bør deltakerne si hvorfor de vil gå på sirkel og hvilken holdning de har til NKS-medlemsskap. Denne diskusjonen må følges opp igjennom hele sirkelen. Sirkelen skal være et redskap for politisk fostring og ikke alminnelig folkeopplysning.

Ett av de to framtrepende kjennetegnene på den marxistiske filosofien er dens praktiske karakter. Mao sier i "om praksis": "Den marxistiske filosofien mener at det viktigste problemet ikke er å forstå lovene

i den objektive verden og på den måten bli i stand til å forklare den, men å anvende kunnskapene om disse lovene aktivt for å forandre verden." Det betyr at det er nødvendig å ta konsekvensen av de politiske standpunktene en har. For de aller fleste på sirkelen betyr det å bli medlem i NKS

PLANLEGG REKRUTTERING FOR HVER ENKELT DELTAKER.

Å løse motsigelsen mellom teori og praksis for den enkelte deltaker er en like viktig del av sirkelen som det å legge fram og diskutere sirkeltemaene.

Dette må følges opp gjennom hele sirkelen og ikke bare berøres på det første og siste møtet. Det betyr at vi raskt må ha kjennskap til hvilke motsigelser den enkelte har og at vi til hvert møte må ha et opplegg for hvordan diskusjonen skal følges opp. Vi må ha en plan for rekruttering som omfatter alle sirkelmøtene og alle deltakerne.

Dette kan gjøres på forskjellige måter. For eksempel kan en ta opp en deltaker av gangen på sirkelmøtene og diskutere dennes motsigelser. Eller hvis flere har samme motsigelse, behandle dem på ett møte. Vanligvis har deltakerne forskjellige motsigelser til medlemsskap. Det betyr at alle kan mobiliseres til å løse hverandres motsigelser. Selv om deltakerne i utgangspunktet har en positiv holdning til NKS, er det for de fleste noe helt nytt at ens person diskuteres på denne måten. Vi bør derfor ta opp hvorfor det gjøres.

Kort sagt: Sirkelen skal målrettes i forhold til hver deltakers medlemsskap. Det vil si at det skal føres ideologisk kamp på sirkelen.

DIREKTIV

Sirkellederne skal etter en plan ta opp rekruttering på sirklene. Sirkellederne må i tråd med det som er sagt foran, legge en plan for rekruttering. Planen skal ha som mål å rekruttere alle deltakerne i løpet av dette semestret. Det gjelder for alle sirkler, både de som akkurat har starta og ikke blir ferdig dette semestret, og de som har få møter igjen. De siste kan eventuelt forlenge sirkelen slik at rekrutteringa blir skikkelig behandlet.

2:

Sommerleirene er svært viktige i rekrutteringa. De aller fleste uorganiserte som blir med på leir organiserer seg i løpet av leiren eller rett etterpå.

Det er mange grunner til at leirene er viktig. Blant annet fordi:

- leirene tar opp sentrale klassekamp-spørsmål. Iår tas bl. a. faren for den 3. verdenskrig og den revolusjonære student-bevegelsens oppgaver opp. Deltakerne får et relativt godt grep om disse delene av politikken og blir bedre rusta til de politiske oppgavene.

- leirene er en skole i den demokratiske sentralismen. En ser hvordan sentralismen og demokratiet fungerer. Denne siden av leiren er svært viktig for uorganiserte, som ofte har ideen om at demokratiet er svakt, at det bare er ledelsen som bestemmer osv.

- måten leirene er organisert på sveiser deltakerne sammen. En blir entusiastisk over at så mange kommunister og andre revolusjonære er samla og skolerer seg for å jobbe for et felles mål.

- leirene gir anledning til å ta opp mer spesielle politiske spørsmål.

På det sirkelmøtet der sommerleirene skal tas opp, er det viktig å bruke erfaringene fra lagsdiskusjonen. Vi vil sannsynligvis møte de samme motsigelsene på sirkelen som i laget. Videre er det viktig at vi holder en innledning som tar opp temaene for leirene, hvordan de er organisert, egne erfaringer med sommerleir osv.

Utifra folks planlegging av sommerferien må dette tas opp på det første møte i sirkelen etter at dette er lest. Hvis resultatet av den første diskusjonen er dårlig bør temaet tas opp igjen. Det er isåfall nødvendig å ha en oppfatning om hvorfor folk ikke vil på leir.

DIREKTIV

Sommerleirene skal tas opp på alle sirkelene.

Det skal tas opp på det første sirkelmøtet etter at dere har mottatt dette direktivet.

NKS/AU.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

DIREKTIVER SKAL STUDERES AV ALLE MEDLEMMER !

Direktiver er en nødvendig del av den demokratiske-sentralismen: Det organisasjonsprinsippet som skal sikre at alle medlemmene marsjerer i takt og at slaga våre skal ramme fienden hardt der det gjør mest skade. For at dette skal oppnåes må direktivene studies grundig av alle medlemmene -slik at de blir forstått og satt ut i livet. Det er lagsstyrenes plikt å sjekke at dette blir gjort.

red.

OBLIGATORISKE SJØLSTUDIER INNAN SOMMARLEIR:

RAUDE FANE 5/75 OM KRIGSFÅREN

Mao har sagt: "Før den anti-japanske krigen fantes det ikke noen politisk mobilisering for motstand mot Japan ... Det var kanonskudda fra fienden og bombene som ble sluppet fra flya til fienden som førte krigsmeldingene fram til storparten av folket."

Om lag det same hende i Noreg i 1940. Det at folket ikkje var budd på krigen, gjorde det lettere enn turvande var å for tyskarane å setje seg fast, og det seinka arbeidet med å reisa en kampdyktig motstandsfront.

Kva kjenneteikner situasjonen i verda i dag? Kva paralleller finst det til tida før 2. verdskrigen?

I mellomkrigstida vart styrketilhøvet mellom dei to imperialistiske stormaktene skipla, Tyskland brukte berre litt over 10 år etter nederlaget i krigen på å gå forbi England og Frankrike tilsaman i jarn- og stålproduksjonen. Den industrielle og militære styrken til Japan voks og snøgt. Med fascismen sin siger i Tyskland, Japan og i Italia tok kapprustninga til, med det målet å gjere ende på hegemoniet til dei maktene som hadde vunne krigen. Alt i 1938, 20 år etter fredsslutninga, var land med 600 millionar menneske trekt med i kriger desse maktene hadde sett igang.

Kva er situasjonen i dag? Verda er dominert av to imperialistiske supermakter, USA og Sovjet. Alle teikn tyder på at USA i tilhøvet mellom dei er på tilbakegang. Supermakta USA har lidd svære nederlag gjennom motstanden fra dei undertrykte folka. Dei mindre imperialistmaktene som har drivi utbytting under vern av USA, er ikkje lenger så fulle av respekt, og supermakta er ridd av politisk uro og økonomisk krise på heimebane.

Den andre supermakta, Søvjet, er i snøgg framgang. Kontrarevolusjonen og overgangen til ein fullt utvikla statsmonopolkapitalisme, gjorde at Sovjet raskt vart en dødeleg konkurrent med USA om verdsherredømet. Dei siste åra har styrketilhøvet skifta kvalitet til føremon for Sovjet. To episoder kan illustrera dette: Cuba-krisa i -61 da Krustsjov måtte krypa til korset, for USA-imperialismen, og Angola i 1976, der sosialimperialismen sin faktikk lukkast, og vanskane og vaklinga til den andre supermakta kom klart fram i dagen.

Akkurat som Hitler, rustar sosialimperialismen kolossalt, og dei brukar i dag meir av nasjonalintektene til våpen enn Hitler nokon gang gjorde.

Akkurat som Hitler, snakkar sosialimperialismen om fred og avspenning. Dei pratar varmt om nedrustning, men fakta seier noko anna. Ser vi på sentral-Europa, er det klårt at dei har nådd att og gått forbi den andre supermakta i militær styrke. Warsavalandar har 900 000 mot Nato-landa sine 600 000 soldatar, m. o. t. stridsvognar er styrketilhøvet 20 000 mot 7000. 16 av dei 31 divisjonane Sovjet har i Warzava-landa er panserdivisjonar. Dette er ein hær av særskild offensiv karakter, som eignar seg godt til blitz-krig mot Vest-Europa.

Vi var inne på at USA er svekka. Det tyder ikkje at supermakta er mindre farleg. Ein såra tiger er og blodtørstig. Men som den oppstigende, aggressive supermakta er Sovjet den mest sannsynlege krigsutlørsaren av dei to.

Lenin seier at imperialismen tyder krig. Vi seier at vi i dag lever i ei førkrigstid. Dette er drøfta og grunngeve i Raude Fane-artikkelen, og vi

skal ikkje gå meir inn på det her. Men vi skal sitera Chou En-lai frå den 4. nasjonale folkekongressen i januar i fjor: "De to supermaktene, De for-ente stater ig Sovjetunionen, er de største internasjonale undertrykkere og utbyttere i dag, og de er kilden til en ny verdenskrig. Den ville kappestriden deres er nødt til å føre til verdenskrig en dag. Folk i alle land må forberede seg. (vår understrekn.)"

Som kommunistar må vi sjå i augo at vi er nøydd til å bu oss sjøl, arbeidar-klassen og folket på at faren for ein ny verdskrig aukar og kjem stadig nærare. I denne samanhengen står vi

overfor ein rekke viktige spørsmål som vi må studera samvitsfullt, spørsmål som det er livsviktig for klassen og folket å finna rett svar på. Her er nokre av dei spørsmåla RF tar opp til diskusjon :

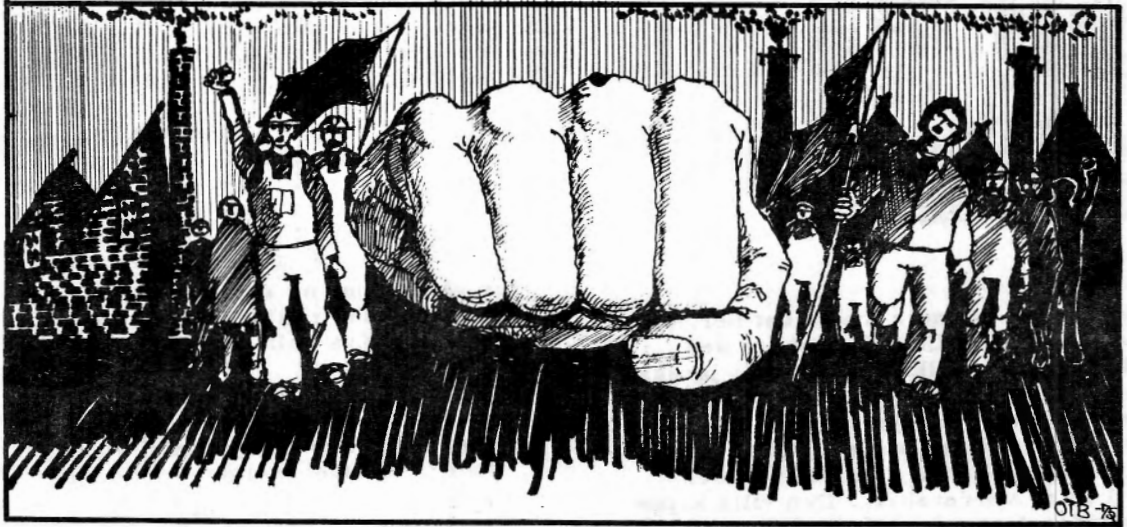
- Studier av den politikken som krigen vil vera eit framhald av, særleg sosialimperialismen si utvikling.
- Skikkeleg forståing av kva situasjon landet vårt kjem i ved ein krig,
- Vi må ha et riktig syn på kven som er våre vener og kven som er våre fiender, både nasjonalt og inter-nasjonalt. Kva rolle spelar revisjonistpartia ?
- Mao har sagt at "enten forhindrer revolusjonen krigen, ellr også ut-løser krigen revolusjonen." Vi må studera tilhøvet mellom revolusjon og krig ut frå verdssituasjonen i dag. Kva slags revolusjon kan hindra krigen ? Kva er mest sannsynleg kjem fyrst -krig eller revolusjon ?

FRAM FOR GRUNDIGE STUDIER AV
KRIGSFÅREN !
AVSLØR SOVJETS OG USAs KRIGS-
FØREBUINGAR !
KAMP MOT BÅE SUPERMAKTENE
SOVJET OG USA !

Kamerat i studieutvalget.

JØTULSTREIKEN: SEIER!

Etter flere ukers streik kunne Jøtul-arbeiderne gå tilbake til jobben og oppsummere full seier. De streikende vant ikke bare fram med krava sine, streiken står også fram som et lysende eksempel på at arbeiderklassen er de virkelige herrene: "Enhver streik minner kapitalistene om at det er arbeiderne og ikke de selv som er herrer -de arbeiderne som stadig mer høyløyd hevder sine rettigheter. Enhver streik er en påminnelse for arbeiderne om at deres stilling ikke er håpløs, at de ikke står aleine." (Lenin, s. 12 i Oktoberheftet om streik).

Streiken viste at når en forener klassens sunne hat til borgerskapet, dens enhet og solidaritet, med en kommunistisk ledelse -så lar den seg hverken stanse av reaksjonære bedriftsherrer eller av fordekte og åpne angrep fra de borgerlige "arbeiderlederne". Militant og enhetlig avviste Jøtul-arbeiderne splittelsesforsøkene og holdt fast på lærdommen om at kamper det eneste som fører fram.

Streiken er en seier for kamplinja og den er et stort steg videre i å bygge en fagbegelelse på klassekampens grunn. Nå -foran tariffoppgjøret blei Jøtulseieren et slag som gjør krisepolitikken ubehaglig for LO-ledelsen. Mens arbeidsfolk retter ryggen etter å ha fått nok et bevis på at det nytter å kjempe, så minnes Skytøen & Christiansen tariffkrava fra fagforeningene med

gru -og skjelver nok aldri så lite i buksene.

OGSÅ STREIKESTØTTEKOMITEENE VANT STYRKEPRØVEN.

Den permanente streikestøttebevegelsen har nok en gang vist seg å være et effektivt redskap for å slå tilbake "utsultingslinja" til LO-ledelsen. I tillegg til tusener av kroner og hundrevis av støtteuttalelser fra fagforeninger og klubber, sendte studenter fra hele landet over 200 000 kroner til Jøtularbeiderne! Støttearbeidet kom raskere igang enn noensinne tidligere og beløpene økte fra uke til uke til uke.

Kamerater, hvordan skal vi oppsummere dette? For det første er det ei understrekning av at store deler av studentmassen i dag kan vinnes til støtte for arbeiderklassen i konkrete saker. De kommunistene som i praksis har gått rundt med gærne ideer om at "de som ikke er NKS'ere eller sympere -er reaksjonære eller karrierister" har nå et håndfast bevis på det motsatte. (Og utfra diskusjonen om masselinja, veit vi at alle mer el. mindre er belemra med slike borgerlige ideer). Summen ville ha vært mye lavere enn 200 000 dersom kommunister og streikestøtteaktivister ikke hadde gått i spissen for organisering og metoder som gjorde oss i stand til å komme bredt ut i studentmassene.

IKKE NOE GJENNOMBRUDD FOR MASSELINJA.

Allikevel trur jeg vi må ha det klart for oss at det ikke har vært noe gjennom-brudd på korrigeringa av kommunistenes masselinje. I den lokale streikestøttekomiteen på stedet jeg jobber, hadde vi 200 studenter på lister, mens antallet på uorganiserte i komiteen er 3! Dette sier mye om nivået på den massebevegelsen som blei skapt, -og vi kan oppsummere at det blei mye penger, men lite preik! Dvs. at vi mangla ei linje for å utnytte streiken til å heve massenes politiske nivå, f.eks. ved å sette kamplinja opp mot klassem samarbeidslinja. Den store massebevegelsen på Jøtulstreiken har ikke gitt seg materielle utslag i 1.mai-jobbinga.

Unfallenhet i å trekke ut lærdommene av streiken og bruke dem offensivt for å utvikle massene, kan ikke karakteriseres annet enn som grov høgrefeil. Allikevel klarte vi å øke den økonomiske støtta fra uke til uke. Og det skyldes i første rekke at listearbeidet var hovedmetoden. Dessuten at borgerpressa "holdt poteten varm" med grove, men avslørende angrep på de streikende. (Jmf. fortiinga av Hammerverksaka). For vår lokale propaganda var ikke mye å skryte av.

Det er nødvendig å få grep om styrke og svakhet i streikestøttearbeidet, slik at vi kan bli bedre rusta til nye runder i støttearbeidet. Også i 1.mai-jobbinga kan vi bruke erfaringene fra støttearbeidet.

Hvor står vi f.eks. i den lokale streikestøttekomiteen jeg er med i?

1) Vi har ei permanent støttekomite, en beredskap for å komme raskt igang når det bryter ut nye streiker, og ei permanent organisering som kan brukes aktivt til å heve massenes nivå på tariffoppgjøret.

2) Vi har et stort omland -som står på lister. Disse folka er i all hovedsak ærlige progressive som vi skal ha med i klassekamptoget 1 mai.

3) Vi har lært å skille de to linjene i organiseringa. Det finnes massene og peker framover, og det er metoder som opphøyer spontanisme som et prinsipp og betyr at vi må begynne på'n om og om igjen og leite etter massene bare vi skal selge KK.

For å nevne et eksempel:

På et stort lærersted har bøsseinnsamling vært hovedmetoden i støttearbeidet. Sjøl nakne fakta viser at dette er sabotering av støttearbeidet. Mens listearbeidet førte til at pengesummen økte fra uke til uke, blei innsamla penger på dette stedet halvert i løpet av streiken. Det gikk treigere å treigere å samle inn penger samtidig som det sjølsagt måtte kastes mye mere krefter inn i støttearbeidet.

LISTEINNSAMLINGA ÅPNER FOR BEDRE MASSEARBEID.

Hva er argumentet for ikke å bruke lister?

"Lister er byråkrati, det krever så mye organisering." Ja det er riktig at lister krever organisering, t. o. m. stram organisering. Og er det noe kommunister ikke frykter, så er det nettopp dette. Tvert imot kan vi ved neste Leveråskjør-slå i bordet med nettopp disse listene. Lister med faste bidrag er ikke byråkrati, men en metode som gjør støttearbeidet bedre og mer effektivt.

"Massene vil ikke binde seg til å støtte" Dette er en grov undervurdering av massene. Sjølsagt finnes det et forsvinnende lite mindretall som vi bare får til å gi av og til. Men massene er åpne for politiske argumenter for nødvendigheten av faste bidrag, og de synes også det er bra å få diskutert streiken regelmessig.

Hvor står de som har latt bøsseinnsamling være hovedmetoden nå når streika er slutt? De har ikke noe sentralt vitenskaplig grep om hvem som støtta og hvem som ikke støtta. Dette vil sjølsagt hindre dem i å tredele massene for å systematisk jobbe videre med dem, og de har derfor et mye svakere utgangspunkt i 1 mai arbeidet og dersom det kommer ei ny streik. Derfor er det bøsseinnsamling som hovedmetode som åpner for byråkratisk -jobbing og hindrer regelmessig og systematisk massearbeid.

Forts. neste side

TIL SLUTT

En permanent streikestøttekomite er det eneste som duger. Jøtulstreiken var en prøvestein for denne bevegelsen, og den viste at varig organisering er helt nødvendig dersom vi skal klare de krava klasse ampen stiller. Vi kan gratulere hverandre med en god innsats i Jøtul-arbeidet, men det er sjølsagt ikke nok. Når en ny streik bryter ut, skal erfaringene fra Jøtularbeidet føre til at vi står enda sterkere rusta. Dette forutsetter at vi også går grundig inn på feila våre.

1. I massearbeidet, nådde vi fram til det store flertall av studentene, eller hadde vi ei eksklusiv linje som bare mobiliserte oss sjøl og omlandet vårt?
2. Propagandaen - hvor blei det av den kommunistiske propagandaen?
3. Organiseringa. Greide vi å trekke med uorganiserte i streikestøttekomiteen? Hvilke metoder for organisering sikra langvarig støtte til de streikende?

Kamerater, det store flertall av studentene har felles fiende med arbeidsfolk. Vær forberedt på å støtte opp om arbeid-erklassen når de går til kamp mot utbytting og undertrykking!

MARIT

GÅ I 1.MAI-TOG SAMMEN MED....?

Når vi skal mobilisere massevis av folk til Faglig 1.mai-fronts tog, er det viktig å ta utgangspunkt i klassekampsaker som er i brennpunkt for massenes interesser. Og folk har ikke glemt saker som Jøtulstreika, studentenes økonomiske vilkår og sosialimperialismens framarsj i Angola. De er ikke i tvil dersom vi stiller spørsmålet om de skal gå i tog sammen med Svein Christiansen, banditta fra Kirke- og Undervisningsdepartementet samt store og små Bresjnev'ere.

Nettopp disse spørsmåla blir stilt i det 1.mai-flaket av HMG som er rundt hjørnet. Derfor er det ikke bare viktig, men avgjort nødvendig at dette HMG-nummeret blir spredt så vidt som mulig og at det blir brukt på en aktiv måte i diskusjonene med folk -vi skal stille dem disse spørsmåla!

viktige studentttingsval !

I Oslo, Bergen og Trondheim skal det vera Studentttingsval, i Tromsø val til Studentutvalet. Denne artikkelen understrekar at dette er viktige val og legg fram eindel synspunkt på korleis valkampen må drivast for å nå målet: **PROGRESSIVT FLEIRTAL PÅ S. T.**

(Vurderingane eg her legg fram ikring Studentttingsvala er prega av at eg kjenner best til situasjonen her i Oslo. Dei må difor tillempast til dei lokale tilhøva.)

SYNET VÅRT PÅ STUDENTTINGET OG VALA.

ST er eit studentparlament, direkte valt av studentane. ST blei oppretta for å ta seg av velferdssaker for studentane og er spesielt organisert i høve til samskipnadene. ST vel m. a. representantar til Hovudstyret i samskipnaden. ST tek opp og uttalar seg om ei rekkje saker, både universitetssaker og andre politiske saker. ST avgjer kven som skal sitja med makta over redaksjonen i studentavisene Universitas og Stud. Vest (veit ikkje korleis det er dei andre plassane), dvs. viktige propagandaorgan. ST disponerer ein god del pengar som idag for det meste blir ete opp av revisjonistane (godtgjerdsle for sabotasje av studentkampen) og papirmølla.

ST - PROGRESSIVT FLEIRTAL AVGJER.

Vi har sett at ST kan spela både ein aktiv reaksjonær rolle (Oslo under siste husleigestreik) og vera ei støtte for studentane sin kamp (Bergen og Tromsø). Det avgjerande er at progressive sit med makta.

Slik det til no har vore t.d. i Oslo, har ST og dei ulike posisjonane det rekrutterer til - ST/AU, Hovudstyret, kollegierepresentant o.l. - hovudsakleg fungert som eit utklekkingsreir for pampar og dyktige sabotørar av studentkampen. I tur og orden er det DKSF'arar, AUF'arar, "sentrums"-politikarar og SV'arar som har site i posisjonane og kvalifisert seg for bein hos monopolkapitalen og i statsbyråkrati.

MÅLSETJINGA VÅR MED Å STILLA TIL VAL: Å VINNA PROGRESSIVT FLEIRTAL PÅ STUDENTTINGET.

Det viktigaste målet vårt med å stilla til val er å vinna progressivt fleirtal på ST og

gjera ST til eit reidskap for studentane mot staten og samskipnadsleiinga.

Vi må nytta dette valet til å koma skikkeleg ut til studentane med propaganda på dei viktigaste sakene, spesielt levekåra. Å ta utgangspunkt i slike saker, i massane sine interesser vil vera avgjerande for å avsløra reaksjonære liner og mobilisera massane mot dei.

Med utgangspunkt i dette, blir det eit viktig mål i Oslo å isolera og nedkjempa det reaksjonære studentaristokratiet som er knytt til ST. Slike val vil alltid vera ein gradmålar på vår evne til å mobilisera massane for våre liner og mot felaktige liner.

VI MÅ HA EI LINE FOR Å MOBILISERA MASSANE - SET MASSELINJA I SENTRUM!

Det er viktig at vi har ei enkel line som tek utgangspunkt i hovudsakene for studentane og som slår fast kor viktig det er å ha eit progressivt ST ut frå dette.

Levekåra er den viktigaste kampsaka vi må propagandera. Vidare må vi få fram rett syn på samskipnaden og den situasjonen som staten har tvunga studentane og dei tilsette inn i. Vi må vera flinke til å trekkja fram røynsler som massane har del i. Viktigaste er her deira eigne levekår, husleigestreikane og det som skjedde på ST og i Hovudstyra i samband med det.

PF i Oslo hadde stor framgang nettopp med ei slik line ifjor. Viktigaste grunnane til dette var at NKS og PF vårsemestret hadde stått i brodden for husleigestreiken, fremja saker på allmøta som skulle opp på ST. Dette var ein politikk som både fremja

studentane sine interesser og som avslørte på sak dei som saboterte dette.

FRAM FOR POLITISKE VAL, IKKJE BYRÅKRATISKE.

Eg har inntrykk av at valarbeidet vårt til ST og NSU ofte er prega av byråkratiske og administrative tiltak. Vi lagar eit parolegrunnlag, finn e'n kandidat i siste lita og driv litt krig på val-allmøtet og då gjerne NKS mot SV.

Vi treng både ei line som tek utgangspunkt i massane sine behov og tiltak for å få denne ut til massane. Skikkeleg veggavisdiskusjon konfrontasjonsmøte, propaganda både for fronten og NKS som agiterer på dei viktigaste sakene, er naudsynt om vi skal klare å mobilisera massane og vinna fram i vala.

Det er viktig at vi kjem bort frå parti-valstilen og gjer vala til ei sak for massane: for eller mot deira interesser.

Jamfører vi med siste NSU-val i Oslo viser dette at vi mobiliserte berre 5-600 til støtte for PF. Med 2000 stemmer ville vi ha kunna teke 70-80 % av mandata! Dette viser både svakhetene og mulighetene.

KOR VIKTIG ER ST - VALA ?

Eg har inntrykk av at det er motseiingar ute og går både m.o.t. prioritering i høve til andre politiske oppgåver som 1.mai og streikestøtte, og i høve til andre oppgåver innafør interessekampen.

LÆR AV RAUD FRONT I OSLO.

Røynslene med vala til studentersamfunnet i Oslo syner at vi under parola 'DNS i folket si teneste' og ein praksis som følgjer opp dette, har evna å mobilisera tusenvis av studentar til å bruka tre laurdagskveldar kvart semester for å stemma Raud Front. Hausten -75 mobiliserte vi så mange som 3250 under parola 'klassekamp mot reaksjonen'. Massestøtte for politikken er heilt avgjerande for progressiv DNS-leiing.

Til det første. Det er klart at både 1.mai-mobiliseringa og streikestøtta er viktigare enn ST-vala. Valkampen til studentersamfunna er også viktigare (iallfall der det er strid om vala) sjølv om det her også vil vera sammenfall mellom oppgåvene (same fiende, men ulikt grunnlag).

Til det andre. Innvendingar som har kome mot å satse offensivt på vala, er at så lenge vi har kome så kort med PF-bygginga er det feilaktig å prioritera parlamentarisk arbeid så høgt. Dessutan er ikkje ST så viktig.

Eg trur desse innvendingane er uttrykk for to ting. Det eine er å undervurdere kva ST

betyr. Å la revisjonistane sitja i fred i slike plassar er til stor skade og eit viktig hinder i kampen t.d. for levekåra. Det er ikkje tilfeldig at det nettopp er revisjonistar frå slike posisjonar som no saman med AUF'arar står bak den "sosialistiske offensiven" i Oslo (sjå Aftenposten 13/3). Målet er å danna eit

"sentrums"-alternativ i DNS, ST og NSU. M.a.o. studentaristokratar med nære forbindelsar til DNA-toppen, regjeringa og det reaksjonære toppskiktet i fagrørsla og med store ambisjonar

Det andre er at vi ikkje vil kunna byggja opp PF utan i samband med slike kampopp-gåver. Det nyttar ikkje å venta til vi "har

ein front". Det ville vera fellaktig å la fienden og aktive sabotørar av kampen vår få fred 'til vi har bygd Progressiv Front og mobilisert mange studentar på gatene til kamp for levekåra'

Like feil ville det vera om vi ikkje nytta massemobiliseringa til Studenttingsvala til å knyta fleir studentar til fast interessekamparbeid i PF-grupper. Det er nettopp gjennom å stilla seg i brodden for kampen for massane sine interesser (t.d. levekåra) og ved å stå fram som eit progressivt alternativ (til ST, NSU) at fronten kan få massetilslutnad. Det er ut frå ei slik line vi må byggja PF på universiteta.

FRAM FOR PROGRESSIVT FLEIRTAL PÅ STUDENTTINGA !

TA ALVORLEG PÅ STUDENTTINGSVALA !

Kamerat som driv med interessekamp.

landsmötene Inl-fr

1. Landslaget for norske lærarstudentar:

Landsmøtet la grunnlag for framgang.

Revisjonistane sine åtak på lina til LNL og på sentralstyret blei bastant avvist.

Revisjonistane køyrte heilt frå byrjinga offensivt ut med lina si med 'fagkritikk' - som viktigaste oppgåve for LNL og prøvde å spreie mistillit til sentralstyret på saker som støtta til Sogn-okkupasjonen, støtta til FRAP og ETA o.l.

LANDSMØTET I INTERESSEKAMPEN SITT TEIKN.

Opp mot dette la vi stor vekt på dei kampane vi har ført, den store einskapen vi i dag har blant lærarstudentane mot staten sin studentfiendtelege og reaksjonære utdanningspolitikk, og dei viktige kampopp-gåvene lærarstudentane står overfor. Hovuddiskusjonane på LM dreia seg om levekåra, demokratiske rettar for studentane og rasjonaliseringsframstøyt.

'Fagkritikk'-lina vart stilt opp mot dette og leid eit kraftig nederlag. Berre 10 av ca 15 i SV-fraksjonen stod på denne lina til siste slutt. Etter grundige diskusjonar på LM (og ikkje minst i pauser og om kvel-dane medan SV fraksjonerte med seg sjølv) førte til at resten av delegatane med få unntak støtta vår line.

Revisjonistane prøvde også å hindra at 1.mai skulle stå som ei viktig oppgåve for LNL i det nye arbeidsprogrammet. Dette blei også avvist mot 10 stemmer. Jøtularbeidarane fekk einstemmig støtte - og 2800 kr vart samla inn. Hammerverk-arbeidarane og det suspenderte SEF-styret fekk også einstemmig støtte.

Arbeidsprogrammet tek avstand frå supermaktane USA og Sovjet og framhevar kampen til den 3.verda (vedteke med knapt fleirtal pga. dårleg førebudd diskusjon). I uttalelsen om Island / Barentshavet (vedteken med

6 avh., 5 var bundne til dette) blir det m.a. slått fast at det er spesielt supermaktane USA og Sovjet som trugar den nasjonale sjølvråderetten i desse spørsmåla. SV stemte altså for dette!

Mot 3 stemmer og 3 avh. slutta LM opp om kravet om å forby Norsk Front. Samstundes tek vedtaket avstand frå 'kommunazisme'-kampanja. LM vedtok også lovending som slår fast at nazistar ikkje kan bli medlem av LNL.

På Angolaspørsmålet trekte SV framlegget sitt, men stemte mot resolusjon mot supermaktsinnblanding og kravet om alle framande tropper ut av Angola. Pga. mange bundne mandat blei LNL meldt ut av Chilekomiteen. Dette var ikkje undersøkt på førehand.

Den nye leiinga står på det vedtekte arbeidsprogrammet. SV-fraksjonen prøvde seg her med krav om at "mindretallet måtte bli rimelig representert" i det nye sentralstyret. Dei stilte ut frå dette eit blokkframlegg på 4: 3 SV'arar og ein ope reaksjonær (den mest reaksjonære delegaten på LM som kom frå Sogndal). Dette blei klart nedstemt (ca. 20 støtta dette framlegget). Etter dette blei det nye sentralstyret valt med stort fleirtal, formannen og nestforkvinna mot 2 og 1 stemme.

KVA BETYR DETTE LM ?

Ut frå den politikken som LM slutta opp om og at vi fekk ny progressiv leiing, kan vi slå fast at dette LM har lagt grunnlag for vidare framgang og styrking av kampkrafta til LNL.

LM vart også etter kvart eit klårt nederlag for revisjonistane som har stilt seg som mål både å 'revidera' politikken for fronten og å overta leiinga. Dei blei på dette LM isolert både på politikken og på det mistillitskjøret dei prøvde å byggja opp mot kommunistane som har stått i leiinga for fronten. Dette betyr ikkje at dei er slegne for lang tid framover. Tvert imot, så har revisjonistane styrka seg i høve til tidlegare. Dei har fraksjon, dei legg opp politikk, dei organiserer mistillitskjør osv. og dei er på ingen måte slegne sjølv om dei blei både isolert og demoralisert på LM.

Den opne raksjonen var lite representert på LM, ca 3 støtta dei reaksjonære linene til den eine delegaten frå Sogndal. Sjølv om dei var isolert og utan innflytelse på LM betyr ikkje dette at vi ikkje skal ta dei alvorleg. Vi veit at dei har sturka seg organisatorisk på desse skulane (har grupper på fleir skular enn før). Vi må difor ta alvorleg på dei. Linene deira, antikommunismen må isolerast.

KVA ER VIKTIG NO ?

To ting er spesielt viktig:

- At vi og andre progressive spreier kva som skjedde på LM. Vi veit at revisjonistane skal ha landskonferanse 3. og 4. april m.a. for å oppsummera landsmøta i LNL og FR. Vi har sett i 'Ny Tid' kva dei har spreidd om YLI sitt landsmøte. Det er svært viktig at det er vi og andre progressive som spreier kva som skjedde til lærarstudentane slik at ikkje borgarpressa og revisjonistane kjem oss i forkjøpet med sine vrengebilete. LNL skal i byrjinga av april ha ferdig ei 4 siders avis om LM -bruk dette!

- At vi går i spissen for massemobiliseringa på dei viktigaste interessekampsakene som LM tok opp. Levekåra: set igang diskusjonar om krav no utover våren. Sentralstyret i LNL har ansvar for å skaffa materiale til desse diskusjonane, m.a. å koma med framlegg til krav. Demokratiske rettar: forsøka på å knebla og umyndiggjera allmøta til lærarstudentane må avvissast. Rasjonaliseringsframstøytta: staten vil skjerpa rasjonaliseringa. Fleire skular har nyleg fått beskjed om at dei må ta inn fleire studentar til hausten utan å få større løyvingar. Planane er mangfoldige -det er viktig å skaffa opplysningar om kva som er på gang og reisa protestar og kamp mot det.

LM viste at kommunistane er ei avgjerande kraft i lærarstudentane sin kamp. Vår innsett vil vera avgjerande for at LNL framleis skal bli eit viktig reidskap for lærarstudentane, eller om det skal bli -slik revisjonistane vil -ei klam 'kritisk' hand om studentane sine interesser, ei hand som avsporar og legg ned kampen og tener studentane sin fiende; staten og monopolkapitalen.

2. Fellesrådet for sosialskulestudentane:

Landsmøtet i Fellesrådet for sosialskulestudentane viste: Det er naudsynleg at kommunistar jobbar fast i FR og at vi har liner for å reisa kampen mot åtaka på studentane sine interesser og for å utvikla og styrka FR som kamporganisasjon.

FASIT FRÅ LANDSMØTET.

Trass i at det på LM var eit fleirtal som i utgangspunktet støtta SV sine liner og vi berre hadde ein fjerdedel av delegatane - vann vi fram med politikken på alle vesentlege punkt, men tapte valet på ny leiing.

Dette vil seie at LM i FR (FR sitt høgste organ) står på ein i hovudsak bra politikk. Samstundes har organisasjonen fått ei leiing med sterk innflytelse frå revisjonistane (4 av 10) som vil motarbeida oppfølgjing av vedtaka frå LM f.o.f. gjennom passiv sabotasje. I utgangspunktet har ikkje vi nokon i leiinga sjølv om fleire står oss nær og støttar politikken vår for FR.

Eg skal ikkje her (av plassomsyn) gå nærare inn på det som skjedde på LM. Det står ein kort artikkel om dette i HMG som kjem før 1. mai. Vil heller gå litt inn på kva det LM betyr for vårt arbeid.

TO TING ER VIKTIG NO

Det eine er å få oppsummert kvifor vi har mista innflytelsen over masseorganisasjonen til sosialskulestudentane slik at vi m.a. i stor grad er sett utafor leiinga. Stikkord her er svakheter i politikken vår for sosialskulestudentane sin kamp og masselina i arbeidet vårt (synet på sosialskulestudentar og kampen for deira interesser som uviktig, utbreidd mistillit til massane).

Det andre er å alt no starta arbeidet for å styrka kamplina i FR og for å få ei leiing, på neste LM, som vil gå i brodden for å reisa sosialskulestudentane sin kamp.

Nivået er ujamnt og situasjonen ulik frå skule til skule, men vi vil likevel prøva å streka opp nokre naudsynlege tiltak for å kunna stilla ei slik målsetjing:

a) Byggja ut NKS. Dette er spesielt viktig på skular der vi vil bli redusert til eit lite

fåtal etter sommaren. Sirkelarbeid, rek- ruttering, trekkja folk til oss i 1. mai-mobiliseringa, få folk med på sommerleirar vil her vera avgjerande.

Det trengs heilt klart meir sjølvstendig markering av NKS. Propagandaen vår må styrkast, vi må stå fram med synspunkta våre, presentera framlegg til liner for FR ope som kommunistane sine framlegg og få diskusjon på sak ut frå det. Ei slik line vil også vera eit godt grunnlag for å ta offensivt den undergravande mistilliten som revisjonistane køyrer fram t.d. i skrive "Hvor går FR?". Det er ikkje langt mellom denne "mistillita" og den opne anti-kommunismen. Beste middelet mot dette er å gå ut med politikken og stilla seg i brodden for å reisa massane til kamp for deira interesser.

b) Gå i brodden for massemobiliseringa for å kjempa for og for å forsvara studentane sine interesser. Dette gjeld spesielt saker som levekåra, rasjonaliseringspolitikken, tiltak for å knebla dei demokratiske rettane til studentane slik vi ser det på lærarskulane no. Dette vil seie at det må vera obligatorisk for kommunistar å ta del i arbeidet til FR som er den største masseorganisasjonen på desse skulane og det viktigaste reidskapet i deira interesse-kamp.

Dette betyr ikkje at alle kommunistar no skal ha hovudoppgåva i FR og at vi skal leggja ned alt anna. Det betyr at alle kommunistar skal ta del i arbeidet, gå på møta, setja seg inn i politikken, stilla folk til leiinga av FR lokalt og sentralt. At det er vi kommunistar som må stilla oss i brodden for å utvikla FR og sosialskulestudentane sin kamp. Dette har vi sett tydelege døme på i den tida vi har arbeidd for at FR skulle bli ein kamporganisasjon.

c) Vi må organisera arbeidet alt no. Det må nedsetjast ei 'gruppe' som arbeider spesielt med politikken for FR på plassen med flest skular. Ansvaret for denne gruppa blir å utvikla politikken for FR, spreie propaganda og sikra oppfølgjing av politikken frå LM og nye initiativ. Det er viktig at folka våre og progressive uavhengige som arbeidar sentralt i organisasjonen får støtte slik at dei kan føra ut linene LM vedtok. *Kamerat i IK- utvalget*

DEBATT:

SKRIV INNLEGG TIL 4. MAI!

Vi mener at 4. mai ikke utelukkende skal være et blad for direktiver - selv om det er ufravikelig nødvendig - det bør også være et blad for ideologisk kamp der alle medlemmer deltar. Derfor: skriv innlegg, men skriv kort og skarpt!

I dette nr. bringer vi den første delen av et innlegg som peker på noen veier den begynnende plattformdiskusjonen bør ta. Resten av innlegget kommer i neste nr. I neste nr. kommer også et svar på det innlegget om Progressiv Front som sto i forrige nr. av 4. mai.

red.

PLATTFORMKRITIKK

For dere som ikke veit det: NKS har ei prinsippplattform. Den er trykt i NKS-boka og bør studeres i sammenheng med dette innlegget.

Til høsten skal hele NKS gjennom en viktig landsmøtebevegelse. Da skal vi bl. a. diskutere utkast til ny politisk plattform, eventuelt et prinsippprogram for NKS. For en kommunistisk organisasjon er ikke en plattform et hvilket som helst dokument som det går 13 av på dusinet. Plattformen angir den hovedlinja vi skal stå på. Den skal i programatisk form stille motsigelsen mellom marxismen-leninismen og opportunisten så skarpt som mulig. Den skal være en vegviser til revolusjonen og det proletariske diktaturet. Om plattformen sjøl har store revisjonistiske feil vil den derimot bli et redskap for revisjonistisk utglidning, til tap i dagskampen og kampen for sosialismen.

Alle kamerater har derfor ansvar for at vi får ei bra plattform. Det er farlig å tenke at "dette ordner nok de mest framskredne opp i". Og overlate utforminga av prinsippene til en liten klikk betyr: -At de aleine får bestemme om organisasjonen skal forbli kommunistisk. -At deres begrensede erfaringer -og ikke hele organisasjonens samlede erfaringer -blir lagt til grunn for arbeidet. -At vi bare kan oppnå en grunn enighet om prinsippene i plattformen, at bare noen blir

i stand til å bruke plattformen, at den altså blir et dødt papir -og ikke noen kraft i kampen.

Dette innlegget står for undertegnede egen rekning. Det er skrivi på forespørsel fra kamerater i NKS/AU, men de har ikke lest det og ikke gjort seg opp noen mening om mine standpunkter. Bakgrunnen for artikkelen er at vår nåværende plattform har åpenbare feil og må omskrives. Grunnen til at den kommer alt nå, er behovet for at alle skal gjøre seg opp si mening, og for å få igang diskusjonen. En diskusjon som må materialisere seg i innlegg til 4. mai. Skriv du også!

ER DEN GAMLE PLATTFORMA REVISJONISTISK?

Sjøl har jeg ikke gjort meg opp noen endelig mening om plattformen vår har ei revisjonistisk eller marxist-leninistisk hovedside. Men jeg mener bestemt at den har grove mangler og feil (avspeiler høyreavviket) som gjør at den må på skraphaugen. Jeg vil i denne kritikken konsentrere meg om disse feilene og manglene.

Skal bare kort nevne noe av det som er bra -og som viser at NKS skiller seg fra de opportunistiske organisasjonene: Den tar stilling for marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning, væpna revolusjon, prole-

tariatets diktatur. Den stiller NKS på programmet til AKP (m-l) og på de viktigste vedtaka til partiet. Den gjør det klart at NKS er studentforbundet til AKP (m-l). Den tar stilling for studentenes rettferdige kamp for egne interesser -og polemiserer mot ideer som hindrer oppslutning om denne kampen. Plattformen forsvaret det kommunistiske synet på de borgerlig-demokratiske rettene og på den nasjonale sjølføret. Den går mot en rekke opportunistiske teorier som vil lede kampen for sosialismen på avveier, den tar avstand fra feilaktige ideer om enhetsfronten.

PLATTFORMA ER STUDENT-ISOLASJONISTISK.

Det verste med plattformen er etter min mening ikke de feila den inneholder, men sjølve innrettinga dens -alle de viktige spørsmåla som bevisst er utelatt. Den er så godt som kjemisk rensa for vurderinger av den internasjonale situasjonen. Bare noe kort om hetsen mot de sosialistiske landa -og om at Sovjet i dag er kapitalistisk og fascistisk -har greidd å lure seg med. (Se s. 99 i avsn. om proletariatets dikt.) Det virker som om tanken har vært at siden vi har slutta oss til partiprogrammet, behøver ikke vår egen plattform bry seg om det som skjer utafor Norges grenser.

Jeg mener det er revisjonisme, og går sterkt inn for at den nye plattformen må ta opp støtten til de væpna frigjøringsbeve-

gelsene, til den økte enheten som folk og stater i den 3.verden viser i kampen mot imperialismen, til arbeiderklassens sin kamp i de andre kapitalistiske landa og til de mindre imperialistiske statenes motstand mot supermaktens hegemoni.

Den må ta opp Lenins imperialismeanalyse og de fire grunnleggende motsigelsene i verden som alle skjerper seg nå. Den må peke ut supermaktene USA og Sovjet som hovedfiendene til verdens folk og avsløre deres krigsplaner. Den må ta opp åssen Sovjet kunne degenerere til kapitalisme -og i dag bli til den oppadstigende supermakt, den mest sannsynlige utløseren av den 3. verdenskrigen. Plattformen må gå mot NATO, EEC og norsk imperialisme. Den må forberede kommunistene og folket på folkekrig mot supermaktsokkupasjon.

Hvilke konsekvenser kan det få at disse spørsmåla ikke er behandla i vårt viktigste prinsippdokument? At vi driter i revolusjonene i Øst-Timor og Vest-Sahara, legger oss på ryggen for revisjonistenes offensiv i Angola-spørsmålet, svikter solidariteten med Islands for fiskerigrenseutvidelsen, er sløve for at den norske imperialismen bruker oljepenga til økt internasjonal utbytting -og framfor alt: det åpner for et nytt og verre 9.april ved at vi ikke forbereder studentmassene på krigen.

Platfformas totale blindhet for verdenssituasjonen avspeiler en meget gammel nasjonalsjåvinistisk feil i studentlagene. Riktignok fins det lyspunkter fra tida etter NKS blei danna: Innsatsen da de indokinesiske folkene gikk mot sin endelige seier mot USA-imperialismen ifjor vår, Islandsdemonstrasjonene i vinter, FRAP-representantens besøk i studentersamfunna, internasjonale diskusjoner på sommerleirene, HMG om proletarisk internasjonalisme og Sovjet teach-inn'et i DNS mm.

Men likevel står mesteparten av korrigeringa av dette høyreavviket med nasjonal innskrenkahet igjen. Det er faktisk sånn at vi som ønsker ei sterk oppprioritering av den anti-imperialistiske kampen ikke har annen ryggdekning i den gamle plattformen enn at den sier at vi slutter oss til AKP's program og viktigste vedtak. Mens kamerater som eventuelt er uenige i å legge større vekt på internasjonale forhold med en viss rett kan søke støtte for sin opportunisme i NKS' egen plattform

KLASSEKAMPEN PÅ LÆRESTEDENE -EI AVSPEILING AV KLASSEKAMPEN I SAMFUNNET

Det er ikke bare analysa av den internasjonale situasjonen som er utelatt i plattformen, men også analysa av det norske samfunnet utafor lærestedene.

Riktignok sier plattformen: "NKS har ikkje noko eige langsiktig mål utover det som er sams for heile denne (kommunistiske) rørsla." (s. 92), "kjempe for einskap mellom studentane og arbeiderklassen og resten av det arbeidande folket, og kjempe for arbeiderklassen si leiing av heile folket sin kamp." (s. 92), den nevner hovedmot-sigelsen som er stilt i AKP's program (s. 95) og polemiserer mot noen få ideer i opportunistisk klasseanalyse (s. 97). Men i den grad det finnes elementer til analyse av det norske samfunnet, er det helt spredd.

Ingen plass står det at Norge er statsmonopolkapitalistisk og imperialistisk, at de to hovedklassene er det utbytta proletariatet og det utbytende borgerskapet -og at alle andre klasser og lag tiltrekkes en av disse hovedklassene. Det står ingenting om voldsapparatet som kjern i monopolborgerskapets diktatur, ingenting om rolla til de åpent borgerlige og de borgerlige arbeiderpartia, og heller ingenting om hvordan borgerskapet greier å spre borgerlig ideologi i arbeiderklassen gjennom å bruke en del av de imperialistiske superprofitene til å bestikke et tynt skikt i arbeiderklassen, arbeideraristokratene.

Den sier ingenting om den nasjonale undertrykkinga av samene, eller den dobbelte undertrykkinga av kvinnene. Sjøl om den i det siste kapitelet "Om NKS sitt eksterne arbeid i tida framover" (s. 103) sier at organisasjonen skal drive et allsidig arbeid og advarer mot at den skal bli en "student-fagforening til radikale", er det symptomatisk at studentenes interessekamp er det eneste konkrete eksempelet på eksternt arbeid som nevnes og som det sies "må prioriterast høgt".

LENIN: OM STUDENTENE

Etter at plattformen blei vedtatt på det 1. landsmøtet, har det vært en viss motstand mot at "nye" oppgaver er blitt prioritert. Det gjøldt ved de første streikeke, ved valget og ved 1. mai i år. I dag driver vi for lite IK, men da plattformen blei skrevet sto vi på ei studentsektors linje for innrettinga av arbeidet. Akkurat det hadde vi felles med de moskva-revisjonistiske studentforbunda.

Lenin: "... og intelligensiaen har fått sitt navn fordi den mest bevisst, mest bestemt og nøyaktig gjenspeiler og uttrykker utviklinga av klasseinteressene og de politiske grupperingene i samfunnet som helhet. Studentene ville ikke være seg sjøl om deres gruppedeling ikke tilsvarte utviklinga av klasseinteressene og de politiske grupperingene i samfunnet som helhet -"tilsvarer" ikke i den betydning at studentgruppene og samfunnsgruppene er absolutt proporsjonelle i styrke og antall, men i den betydning at det nødvendigvis og uungåelig må eksistere de samme grupperingene blant studentene som i samfunnet forøvrig "

Lenin mente den akademiske kampen, studentenes interessekamp var fullt berettiget, men han mente det var om å gjøre å splitte opp studentene etter klassemotsetningene i samfunnet ellers. Dette får betydning for klasseanalyse av studentene som jeg skal komme tilbake til. Her skal bare trekkes den konklusjonen at dette for kommunistiske studenter må bety at vi knytter alle mulige band til arbeiderklassen, spesielt gjennom klassens kommunistiske parti. Vi må prinsippfeste studentforbundets plikt til å støtte arbeiderklassens kamper, enten det gjelder streiker e. a. -og vi må prinsippfeste at vi skal gi all mulig støtte til partiets prioriterte oppgaver -enten det er valg, 1.mai, rotasjonskampanje eller andre saker.

(Leninsitatet er fra "Den revolusjonære ungdommens oppgaver" -1903. Her sitert etter Elanutvalget "Om Ungdommen" s. 73)

VI KAN LÆRE AV RØD UNGDOM'S PROGRAM.

Noen vil innvende mot kritikken min at jeg legger opp til ei plattform som vil bli like tjukk og omfattende som partiets program. Det er ikke meningen. Rød Ungdom vedtok et program i -75. Prinsippdelen i dette programmet er kortere enn NKS-plattformen. Likevel har det med det meste av det jeg har påvist at plattformen vår mangler: bl. a. kap 2) Imperialismen, a) Imperialismens epoke, b) Sosialimperialismen, c) De to supermaktene USA og Sovjet, d) Proletarisk internasjonalisme, kap. 3: Norge - monopolkapitalens klassesdiktatur, kap. 4: Klassegrunnlaget for revolusjonen.

Like kort tror jeg likevel ikke den nye plattformen vår kan bli. Programmet til Rød Ungdom inneholder relativt lite åpen polemikk mot ulike opportunistiske ideer. NKS-plattformen må fortsatt gjøre det om den skal bli et tjenlig redskap i den ideologiske kampen. Men framstillingen av de kommunistiske prinsippene må ikke drukne i polemikk. Jeg synes det er tendenser til det i den nåværende plattformen.

Den andre delen av denne artikkelen vil kapittel for kapittel gå gjennom de konkrete politiske feila som jeg mener er å finne i selve plattformen.

T.L.

STREIKESTØTTE: kamp mot venstre - overslag i korrigeringa !

I eit nr av 4 mai i haust var det eit innlegg om streikestøttearbeid som hadde viktige politiske feil som er i strid med vår einskapsline i SSK-arbeidet. I artikkelen "Styrk støttearbeidet" skriv forfatteren m. a. "Det er ikke bra om SV deltar som parti i SSK-komiteene. Det gir jo folk inntrykk av at de støtter kampen.

Dette er eit grovt angrep på vår politikk som går ut på å samle flest mulig til støttearbeid på eit bredt grunnlag. At det er dette arbeiderklassen treng, syner erfaringane frå Jøtulstreiken. Dette var på mange vis eit gjennombrøt for SSK-ane som reidskap for kampvillige arbeidsfolk. Dersom me hadde hengt oss opp i partiskiljer i staden for å mobilisere på eit klassekampgrunnlag, ville det i praksis ha vore å sabotere arbeidet til støtte for Jøtularbeidarane.

Eg meiner ikkje at me skal gjera det til ei hovedoppgåve å få einskap med SV-leiinga i streikestøttearbeidet. Det ville vere å spreie illusjoner om revisjonistane SV-leiinga si politikk er jo retta mot det organiserte SSK-arbeidet. JFR NY TID under Jøtulstreiken. SV-leiinga tek klår fråstand frå å danne permanente SSK'ar. Men det er utslag av sektersk frontpolitikk å utelukke SV på prinsippielt grunnlag frå fronten. Tvert om må me oppmoda lokale SV-lag og SVarar til å taka del i fronten evt. gje ei grunngeving på kvifor dei ikkje stør SSK-arbeidet. På dette viset kan me tvinga SV til å stå fram å forsvare den reaksjonære politikken sin. Me kan uthytte dei indre motsetningane i SV-partiet. På plassen vår har me ein skilde erfaringar som syner kor viktig det er å jobbe etter ei taktisk plan og ikkje, etter proklamasjonspolitik.

Etter å ha sabotert SSK-arbeidet i 1/2 år blei SV-laget tvunge til å take del i SSK. Det vart for pinleg å stå utanfor ei rørsle som ster dig veks i styrke. Det at dei gjekk inn i SSK må sjåast som ein konsesjon frå SV-leiinga og syner store indre motseiingar mellom medlemmane og den lokale leiinga. Når dei tek del i arbeidet er det sjølvsagt ei styrke i det konkrete arbeidet t. d. Jøtulstreiken.

Samstundes må me ikkje ha illusjonar om kva partiet SV står for. Dei tek aktivt del

i alle freistnader på å splitte fronten. Gjennom hard politisk kamp om frontgrunnlaget og gjennom studier på spørsmålet om tariffoppgjeret har me makta å knytte massane i SSK nærmare til oss, avsløre SV sine reaksjonære liner både i frontpolitikken og allment i klassekampen. Dette ahr har skapt store motseiingar i SV og har rive einskildmedlem vekk frå revisjonistleiingane si innflytelse. Dette meiner eg er ein rett frontpolitikk - å skape breie frontar som vert reelle masserørsler, samla flest mogleg på eit klassekampgrunnlag. Som kommunister må me drive hard politisk kamp i fronten for å avsløre dei "falske arbeiderverne" for å vinna oppslutnad om ei korrekt klassekampline i den daglege kampen. Om SV tek del i fronten er det ein bra ting.

1. Det gjer fronten større-noko som trengst ettersom krava til SSK stendig aukar.

2. Det tyder at det lokale SV-laget bryt med partiet si offisielle line. Dette kan med utnytja taktisk.

3. Med får høve til å kjøre vår politikk offensivt fram ansynes SV-medlem og sympatisører. Slik kan me setta revisjonistane si sabotasjeline i saker som Jøtul tariffoppgjeret osv. i samanheng med de deira ålmenne line og rive ærlege folk laus frå SV-partiet.

Innlegget i 4 mai er prega av venstreoverslag i korrigeringa av høyre. Det er samstundes i strid med NKS og partiet sin korrekte politikk for SSK-arbeidet. Det var ikkje feil å taka inn innlegget for å skapa ei debatt, men 4 mai redaksjonen må kritisera for at dei ikkje syta for eit motinnlegg i same nummeret eller nummeret etter. Slik det vart ståande kan det ha skapt tvil om vår eigentlege line for organiseringa av denne fronten.

LÆR AV ARBEIDET MED JØTULSTREIKA
STYRK STREIKESTØTTEARBEIDET.

SSK-aktivist/Bergen

KOMMUNISTISK SIKKERHETSPOLITIKK

TELEFONAVLYTTINGA

TILTAR:

STADIG FLERE OPPLYSNINGER TIL
SIPO VIA TELEFONAVLYTTING !

Det er overveiende sansynlig at overskrifta er i samsvar med virkeliheten. Det er nå allerede en del år siden at folk i m-l-bevegelsen fikk avspilt egen telefonsamtale opp-tatt på bånd og avspilt ved feiltakelse for første gang. Seinere har dette skjedd noen ganger, seinest (?) i DNS i høst der dette skjedde med et medlem av Rød Front-styret. Husk at disse tilfellene er uhell fra SIPO's side, dersom dette aldri har skjedd med ens egen telefon så er ikke det et tegn på at den ikke er avlytta. SIPO's uhell er opp-lagt få i forhold til hele virksomheten!

Vi veit alle at klassekampen skjerpes både nasjonalt og internasjonalt. Sovjet viser seg som en stadig mer rovgrisk supermakt. Deres trålere og forskningsskip utenfor norskekysten er utstyrt med avansert spionasjeutstyr -og det ville være naivt å tro at de ikke på samme måte driver kartlegging av sine verste fiender -kom-munistene -også i landet. Fra tidligere veit vi at CIA og SIPO driver omfattende overvåkning.

At bevilgningene til SIPO har økt kraftig i de siste åra er velkjent for de fleste, men mange kamerater har bare et teoretisk forhold til dette med avlytting. "En del sentrale folk er nok avlytta, men ikke jeg". Denne tankegangen må skarpt be-kjempes. SIPO er ikke bare interessert i å høre hva kjente kamerater sier, de er faktisk mer interessert i å av-dekke de kommunistiske organisasjonene, deres måte å organisere på, deres for-bindelseslinjer osv. slik at de kan slå til når de finner det nødvendig og dermed ha muligheten for å pløye opp alle ledda.

Alle som har telefon må derfor gå ut i fra at de er avlytta og handle deretter. Det er ikke bare navn og adresser som det er forbudt å si i telefonen. Minst mulig skal sies -ingen politisk samtale må forekomme. Hvis du ringer fra en telefon som antakelig er avlytta til en som du tror ikke er det, kan du heretter være sikker på at SIPO er

I tilknytning til den sikkerhetsinnstruksen for alle medlemmer av NKS, som følger som ekstrabilag av dette nr. av 4.mai, bringer vi to innlegg som tar opp et par punkter til nærmere diskusjon. Vi mener det er nødvendig at denne innstruksen blir fulgt opp på alle måter -også gjennom innlegg til 4.mai. Dette er en oppfordring!
red.

klar over begge telefonene. På den måten vil de stadig kunne utvide sin oversikt!

I tillegg må alle være klar over at utviklinga ikke står stille innen SIPO heller. De får stadig tak i bedre utstyr. Dette finnes idag på et meget høyt teknisk nivå. Det at mange ikke hører fullt av rare skrapelyder o.l. når de ringer, er selvsagt ikke uttrykk for at de ikke blir avlytta, men heller for at avlyttingsutstyret blir mer og mer avansert.

Det er også viktig å være oppmerksom på at statsinstitusjonen Televerket også henger med i den teknologiske utviklinga, bl.a. med hensyn til datasentraler. Disse sen-tralene, som anlegges stadig flere steder idag, gjør det mulig for staten å plote inn-alle samtaler på databank. Om selve sam-talene blir tatt vare på veit jeg ikke, det jeg veit er at dette datasystemet gir staten fullstendig oversikt over hvem som som prater med hvem, hvor mange samtaler de har hatt og tidsrommet for kontakten. Selv om disse opplysningene ikke er så anvedelige idag, så vil de være meget nyttige for folkets fiender når det begynner å "brake løs".

Disse realitetene gjør at det ikke holder å "omgå problemet" ved å bruke "koder", i tillegg veit vi at overvåkerne ikke er en gjeng idioter, men ofte meget dyktige folk som tar jobben sin meget alvorlig. Det - beste av alt er derfor IKKE å bruke tele-fonen. Men å sørge for den nødvendige kommunikasjonen på annen måte.

Bekjemp den liberale stilen med "minste motstands vei"! Stopp tilsiget av telefon-opplysninger til SIPO!

Knut.

HVA GJØR VI VED ARRESTASJON ?

To ting gjør det aktuelt å få klargjort hvilke plikter og hvilke retter vi har i tilfeller av arrestasjon:

- Politirazziaer med forskjellige begrunnelser med siktemål å presse fram så mange opplysninger som mulig av kommunister og andre progressive. De ønsker informasjon om bakgrunn, politisk arbeid, om de kommunistiske organisasjonene osv., det vil si: informasjon som de ellers ville streve en del for å sikre seg. Eksempel på sånne razziaer så vi på Brandbu-sommerleiren sist sommer. Det er ikke noe som tyder på at dette var siste gang vi så en politirazzia.

- Eksistensen av nazister og andre svin vil også i tida framover gjøre det aktuelt med forskjellige typer demonstrasjoner og aksjoner med deltakelse av bl. a. kommunister. I sånne tilfeller har vi før sett at snuten benytter alle sjanser til å sikre seg deltakere for å pumpe dem.

ARRESTASJON OG INNBRINGELSE.

Dersom politiet mot din vilje vil ha deg med til politikammeret, må de enten formelt arrestere deg (straffeprosessloven § 228) eller innbringe deg (samme loven § 250). Dette betyr grovt sagt at det enten må være god grunn til å tro at du har gjort noe straffbart eller du befinner deg på et sted hvor politiet antar at det har foregått en forbrytelse.

FORKLARINGSPLIKT.

Det er fire ting politiet i følge loven har krav på å få vite: Navnet ditt, alder, stilling og bopel. Ikke noe mer, f. eks. ikke arbeidsgiver.

Dersom du ikke er siktet for en straffbar handling, er det straffbart å gi falsk forklaring til politiet. Du er siktet dersom du er formelt blitt arrestert (§ 228), om det er blitt foretatt ransaking hos deg eller politiet har brukt liknende tvangsmidler mot deg.

Dersom du nekter å si mer til politiet enn de fire opplysningene, kan politiet seinere få deg framstilt til avhør av en dommer. Dersom du bare framstilles som vitne eller som mistenkt, er du juridisk pliktig til å svare. Men du trenger ikke vitne mot ektefellen eller forloveden din. Du kan også nekte å si noe som kan føre til at du selv blir straffet eller taper "den borgerlige aktelse".

Dersom du er siktet, er det formelt sett ikke straffbart å ljuge så mye en ønsker. Advokathjelp har du rett til dersom du er siktet.

SI MINST MULIG.

Ved politiavhør er det en leveregel som skal følges: Oppgi de fire opplysningene, ikke noe annet, "Tørprat" om AKP, NKS eller vær og vind er metoder som bør avvises i utgangspunktet. Det er ingen grunn til å gi overvåkingspolitiet gratis opplysninger. At politiet agerer "kompis" er en kjent og farlig metode som en bør være oppmerksom på. Ellers bør en lese Klassekampen nr. 42/1975, der står det mer om disse sakene.

Anna.

